

ΤΑ ΝΕΥΡΟΣΙΑΣΤΑ

Τί θέλεις 'στὸν Παράδεισο νὰ πᾶς γιὰ νὰ πουντιάσης
Καὶ νὰ πληρώσης γιὰ νὰ ἰδῆς τὰ ψευθοθέατρά του,
'Ενῶ μᾶς δίδει δωρεὰν δυὸ χρόνους παραστάσεις
'Ο κύριος πρωθυπουργὸς μὲ τὰ νευρὸσπαστά του;

Τοῦ Χόλδεν τὰ νευρὸσπαστα κινοῦνται αὐτομάτως
Περιπατοῦνε, τραγουδοῦν καὶ τεχνικὰ χορεύουν
'Ενῶ τὰ πρωθυπουργικὰ μᾶς κυβερνοῦν τὸ κράτος
Καὶ ὅταν λείπη κ' ἡ Αὐλὴ μᾶς ἀντιβασιλεύουν.

ΠΕΡΙΦΟΜΟΣ

Ἡ ΨΑΡΙΚΗ

Γίνηκ' ὁ γιατρὸς ψαρᾶς—καλὲ ποιὸς θὰ τὸ πιστέψη;—
Καὶ σκυμμένος νύχτα μέρα
Πολεμᾷ μέσ' 'στὸ γιγλὸ σὰν ροφὸ νὰ μῆς ψαρέψη
Τῆ σπαρταριστῆ χολέρα.

Μὰ κ' ἐκεῖνη πονηρὴ τοῦ τσιμπᾶ, τάγκιστρα παίρνει
Μὲ κατεργαριὰ καὶ χάρι'
Καὶ σκισμένος ὁ ψαρᾶς τὸ καλάμι ἀνασέρνει
Δίχως δόλωμα καὶ ψάρι.

"Ἄς σοῦ λείπ' ἡ ψαρικὴ· κύττα τὸ ἐπάγγελμά σου,
Κύρ ψαρᾶ κομπογιαννίτη,
Κ' ἡ χολέρ' ἂν ψαρευθῆ πρώτον σένα—γιὰ στογᾶσου—
Θεὸ νὰ πιάσῃ ἀπὸ τῆ μύτη.

ΠΕΡΙΦΟΜΟΣ

ΔΟΝΙΑ ΚΟΥΑΝΝΙΤΑ

— Μύτη! μύτη! μύτη!
— 'Ἦτοι! ἦτοι! ἦτοι!
— Λέρα! λέρα! λέρα!
— 'Εφθασ' ἡ χολέρα.

ΒΕΒΕ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ

Εἰς τὸν ἰππότην 'Ἐστεβάν ἡ Σύρος ἀνδριάντα
'Εγείρει μεγαλοπρεπῆ καὶ χρῆσιμον εἰς πάντα.
'Εκεῖ ἡ δόξα τοῦ ἀνδρὸς ἀδρῶς ποτιζομένη
'Ὡς ροδοδάφνη θεν' ἀνθῆ κι' ἑιθαλῆς θὰ μένη.

ΣΥΡΙΑΝΟΣ